

Az igaz Iszlám – a valódi odaadás

Allah, a könyörületes és az irgalmas nevében.
Dicsőség Allahnak, a teremtmények Urának,
a könyörületesnek és az irgalmasnak,
aki az Ítélet Napját uralja!
Néked szolgálunk és hozzád fordulunk segítségért.
Vezess minket az egyenes úton,
Azoknak az útján, akik iránt kegyesnek mutatkoztál,
S ne azokén, akiket haragvásod sújt,
Sem a tévelygőkén!
(Szúra 1: Al-Fātiha)¹

Az Iszlám kinyilatkoztatása

Vajon nem Allah vallása, hanem más után vágyakoznak – holott néki vetette magát alá jószántából, vagy akarata ellenére (minden)ki az egekben és a földön? És (egykor) hozzá fogtok visszatérni. Mondd: „Hiszünk Allahban, és abban, ami (kinyilatkoztatás gyanánt) leküldetett hozzánk, és leküldetett Ábrahámhoz, Ismáelhez, Izsákhhoz, Jákobhoz és Izrael törzseihez, és (hiszünk abban), amit Mózes, Jézus és a próféták kaptak az Uruktól. Nem teszünk különbséget egyikük javára sem közülük. Mi Allahnak vetjük alá magunkat.” Aki nem az iszlám, hanem más vallás után vágyakozik, attól az nem fog elfogadtatni, és a túlvilágon a kárvallottak közé fog tartozni. (Szúra 3,83-85)

A Korán tanúsága szerint az Iszlám, vagyis az odaszánás, az Isten akaratába való belenyugvás vallása az igaz vallás. Ez volt a hite Ábrahámnak, Izsáknak, Jákóbnak, Mózesnek, a prófétáknak és Jézusnak, Mária fiának. Aki teljes szívéből oda akarja magát szánni Istennek, az Ábrahám és a próféták, illetve a Názáreti Jézus példáját követi. Ők voltak az igaz muszlimok, akik magukat Istennek adták, akiken keresztül a Mindenható a világhoz szólt, és akaratát, lényét kinyilatkoztatta. Az Ő odaszánásuk követése a valódi Iszlám, a tökéletes belenyugvás az egyetlen Isten akaratába.

Leküldtük (hajdan) a Tórát (Izrael fiainak) - útmutatással és fényességgel benne -, hogy a próféták - akik alávetették magukat (Allahnak) - aszerint ítéljezenek azok között, akik zsidók... (Szúra 5: Al-Mā'ida, 44)

És az ő nyomukba küldtük Jézust, Mária fiát, bizonyosságául annak, ami a Tórából előtte volt. És adtuk néki az Evangéliumot - útmutatással és fényességgel benne -, hogy bizonyítsa azt, ami a Tórából előtte volt - útmutatásként és intésként az istenfélőknek. Az Evangélium birtokosainak tehát aszerint kell ítélniük, amit Allah (kinyilatkoztatás gyanánt) leküldött benne, s akik nem aszerint ítélnének, amit Allah leküldött, azok az (igazi) vétkesek! (Szúra 5: Al-Mā'ida, 46-47)

És amikor Jézus eljött a nyilvánvaló bizonyítékokkal, azt mondta: “Eljöttem hozzátok a bölcsességgel, és hogy elmagyarázzak nektek valamennyit abból, amiben összekülönböztetek. Féltétek tehát Allahot és engedelmeskedjetez nekem! (Szúra 43: Az-Zukhruf, 63)

Aki Istennek akar engedelmeskedni, az követi a Tóra és a próféták szavát, illetve Jézus szavait, aki a Tórát megerősítette. Egy igazi muszlim meg akarja ismerni Isten teljes kinyilatkoztatását, és ezért nem hagyhatja figyelmen kívül a Tórát, a prófétákat és az evangéliumot, vagyis engedelmeskedik Jézus szavainak. Csak így nyílik meg számára a Mindenható vezetése és világossága, ahogyan ezek az írások is tanúsítják:

Lábam előtt méces a te igéd, ösvényem világossága. (Zsoltárok 119:105)

Mert lámpás a parancs, világosság a tanítás, az élet útja a figyelmeztető intés. (Példabeszédek 6:23)

¹ Minden Korán-idézet a Simon Róbert féle fordításból származik: Simon Róbert: Korán, Harmadik, javított kiadás, Helikon Kiadó, 1997. A fordítás a Kairóban, 1923-ban (a hidzsra szerinti időszámítás 1342. évében) megjelent első, a kúfai számozást követő Korán-kiadás alapján készült.

Jézus ismét megszólalt, és ezt mondta nekik: "Én vagyok a világ világossága: aki engem követ, nem jár sötétségben, hanem övé lesz az élet világossága. (János 8:12)

A Korán tehát az Ó- és az Újszövetség írásaival egybehangzóan tanúsítja, hogy a Tórában és az evangéliumban megtaláljuk a világosságot és az útmutatást. Mi akadályozhat hát egy muszlimot abban, hogy Isten teljes kinyilatkoztatását megismerje, és elkezdje intenzíven tanulmányozni a Tóra és az evangélium szavait?

Mit jelent az odaadás?

Ábrahámnak ezt mondta Isten:

Amikor Abrám kilencvenkilenc éves volt, megjelent Abrámnak az Úr, és ezt mondta neki: Én vagyok a mindenható Isten. Járj énelőttem, és légy feddhetetlen! Megajándékozlak szövetséggel, és nagyon megszorítom utódaidat. (1 Mózes 17,1-2)

Ábrahám számára az odaadás azt jelentette, hogy Isten jelenlétében élt, és feddhetetlenségre törekedett. A Tórában a következő parancsolat áll:

Halld meg, Izráel: Az Úr a mi Istenünk, egyedül az Úr! Szeresd azért az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes erődből! Maradjanak a szívedben azok az igék, amelyeket ma parancsolok neked. (5 Mózes 6:4-6)

Mikeás prófétán keresztül így szólt Isten:

Ember, megmondta neked, hogy mi a jó, és hogy mit kíván tőled az Úr! Csak azt, hogy élj törvény szerint, törekedj szeretetre, és légy alázatos Isteneddel szemben. (Mikeás 6:8)

Jézus megerősítette a Tóra parancsolatát, amikor azt a legnagyobb parancsolatnak nevezte:

Egyikük pedig, egy törvénytudó, kísérteni akarta őt, és megkérdezte tőle: "Mester, melyik a nagy parancsolat a törvényben?" Jézus így válaszolt: "Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes elmédből. Ez az első és a nagy parancsolat. A második hasonló ehhez: Szeresd felebarátodat, mint magadat. E két parancsolattól függ az egész törvény és a próféták." (Máté 22:35-40)

Ezt a parancsolatot Jézus töltötte be a legtökéletesebben életével. Ő teljes volt az Isten iránti szeretettel. Hűséges volt Hozzá mindenben, és gőg nélkül mondhatta ellenfeleinek azt, amit rajta kívül senki más nem állíthatott:

Közületek ki tud rám bűnt bizonyítani? (János 8:46)

Jézus megmutatta Isten jóságát és irgalmát. A Korán tanúsága szerint ez követői életében is látható volt.

És a nyomukba küldtük a (többi) küldöttünket. És a nyomukba küldtük Jézust, Mária fiát s adtuk néki az Evangéliumot, és követőinek a szívébe együttérzést és könyörületet helyeztünk. (Szúra 57: Al-Hadid, 27)

A Biblia e jóság és irgalom megvalósulását Jézus követői életében így írja le:

Ezek pedig kitartóan részt vettek az apostoli tanításban, a közösségben, a kenyér megtörésében és az imádkozásban. ... Mindazok pedig, akik hittek, együtt voltak, és mindenük közös volt. Vagyonukat és javaikat eladták, szétosztották mindenkinek: ahogyan éppen szükség volt rá. Napról napra állhatatosan, egy szívvel, egy lélekkel voltak a templomban, és amikor házanként megtörték a kenyeret, örömmel és tiszta szívvel részesültek az ételben; dicsérték az Istent, és kedvelte őket az egész nép. Az Úr pedig napról napra növelte a gyülekezetet az üdvözülőkkel. (Apostolok cselekedetei 2:42.44-47)

A hívők egész gyülekezete pedig szívében és lelkében egy volt. Senki sem mondott vagyonából bármit is a magáénak, hanem mindenük közös volt. (Apostolok cselekedetei 4:32)

Az Isten iránti odaadás az első keresztények életében a testvéreik iránti odaadást is jelentette. Ezért éltek naponkénti közösségben, és osztották meg vagyonukat is egymással.

Ha valaki azt mondja: "Szeretem Istent", a testvérét viszont gyűlöli, az hazug, mert aki nem szereti a testvérét, akit lát, nem szeretheti Istent, akit nem lát. Azt a parancsolatot is kaptuk tőle, hogy aki szereti Istent, szeresse a testvérét is. (1 János levél 4:20-21)

Amikor a hivatalos kereszténység egyre jobban a világhoz idomult, és elhagyta Jézus útját, akkor is voltak Jézusnak igazi követői, akik az Írás naponkénti közös olvasásán és a közös imádságon keresztül hűségesek maradtak Istenükhöz.

Nem egyformák (azonban) mindannyian. Az Írás birtokosai között van egy szilárdan (hívő) közösség, amely Allah verseit recitálja az éjszaka óráiban, s a földre borul. Hisznek Allahban, a Végző Napban, megparancsolják azt, ami helyénvaló, megtiltják azt, ami elvetendő és versengve buzgólkodnak abban, hogy jót cselekedjenek. (Majdan) az igazakhoz tartoznak ők. (Szúra 3: Al- 'Imrān, 113-114)

Az Iszlám „öt pillére“

Az iszlám hagyomány szerint az Iszlám, az Isten iránti odaadás, leginkább az „öt pillér“ szerinti életvitelben jut kifejezésre:

1. Hitvallástétel:

A hitvallástétel a "**La ilaha illa Allah, Muhammadur rasoolu Allah**" meggyőződéssel való kimondása. Ennek a mondásnak a jelentése: "**Nincs más igaz isten (istenség), csak Isten (Allah), és Mohamed Isten küldötte (prófétája).**" ... Ez a hitvallás a Shahada, amit meggyőződéssel kell elmondania annak, aki Iszlám hitre tér...

2. Ima:

A muszlimok naponta öt alkalommal imádkoznak. Az egyes imádságok nem tartanak tovább néhány percnél. Az Iszlámban az ima közvetlen kapcsolatot jelent az imádkozó és Isten között. Nincsenek közvetítők Isten és az imádkozó között. ... Az imádságokat hajnalban, délben, a délután közepén, naplementekor és éjszaka végzik. Egy muszlim szinte bárhol imádkozhat: a mezőn, irodában, gyárban vagy az egyetemen.

3. Zakat adása (a rászorultak támogatása):

... Zakatot adni ezt jelenti: "a tulajdon meghatározott százalékát a szükségben lévők bizonyos osztályainak adni". Ez arany, ezüst vagy 85 gramm arany értékének megfelelő készpénz 2,5 százalékát jelenti, ami az illető tulajdonában volt egy holdéven át. ... Egy személy adhat ezen kívül annyit, amennyit csak akar önkéntes alamizsnaként vagy jótékonyaságból.

4. A Ramadán havi böjt:

Minden év Ramadán havában, a muszlimok hajnaltól naplementéig böjtölnek: tartózkodnak az ételtől, italtól és a nemi érintkezéstől. ...

5. Zarándoklat Mekkába:

Az évi zarándoklat (hádzs) Mekkába egyszer az élet során kötelező azok számára, akik fizikailag és anyagilag megengedhetik maguknak. ...

Mit hirdetett Isten prófétáján, Jézuson keresztül ezekre a pontokra vonatkozóan, és mi felel meg ezeknek a keresztények életében?

1) Az **egy és egyetlen Istenről való hitvallás** Jézus és tanítványai tanításának szilárd alapja. Nincs más isten az egy és egyetlen Istenen kívül, aki a világegyetemet alkotta, aki magát Ábrahámnak, Izsáknak, Jákóbnak és minden prófétának kinyilatkoztatta, illetve az embereket az utolsó napon meg fogja ítélni. Jézus tanítványai soha sem tekintették Jézust egy Isten melletti Istennek (ahogy az 5. Szúra, 116 sugallja). Akiben mi hiszünk, az a **boldog és egyetlen Hatalmasság, a királyok Királya és uraknak Ura. Övé egyedül a halhatatlanság, aki**

megközelíthetetlen világosságban lakik, akit az emberek közül senki sem látott, és nem is láthat: övé a tisztelet és az örökkévaló hatalom. Ámen. (1 Timóteus levél 6:15-16)²

Isten egységének és egyetlenségének megvallása azonban a keresztények között nem rituális recitálás által történik, hanem azáltal, hogy az Ő parancsolata szerint élnek, és kitartóan fáradoznak azon, hogy másokat Isten ismeretére és az Ő akarata szerinti életre vezessenek.

A Mohamed próféta melletti vallástétel Ábrahámától a 7. századig ismeretlen volt minden muszlim (Isten előtt alázatos ember) számára, hiszen Mohamed csak később jött. Jézus óta azonban a hívők számára világos volt, hogy Isten kinyilatkoztatása Jézusban elérte csúc- és végpontját, és hogy nem várható új kinyilatkoztatás. Jézus megígérte tanítványainak, hogy el fogja küldeni a Szent Szellemet:

A Pártfogó pedig, a Szentlélek, akit az én nevemben küld az Atya, ő tanít majd meg titeket mindenre, és eszetekbe juttat mindent, amit én mondtam nektek. (János 14:26)

Ezt az ígéretet Jézus be is teljesítette kb. 50 nap múlva. A Szentlélek emlékeztette a tanítványokat Jézus szavaira, és azok mélyebb megértésére vezette el őket.³

2) Az **imádság** minden hívő szellemi életének alapja nap mint nap.

Semmiért se aggódjatok, hanem imádságban és könyörgésben mindenkor hálaadással tárjátok fel kéréseiteket Isten előtt! (Filippi levél 4:6)

Minden imádságokban és könyörgésekben imádkozzatok mindenkor a Lélek által. Éppen azért legyetek éberek, teljes állhatatossággal könyörögve az összes szentekért⁴! (Efezus levél 6:18)

Jézus maga is imádságból élt. Újra és újra Atyja közelségét kereste.

Történt azokban a napokban, hogy kiment a hegyre imádkozni, és Istenhez imádkozva virrasztotta át az éjszakát. (Lukács 6:12)

Tanítványai követték példáját:

Ezek valamennyien egy szívvel és egy lélekkel kitartóan vettek részt az imádkozásban... (Apostolok cselekedetei 1:14)

Ezek pedig kitartóan részt vettek az apostoli tanításban, a közösségben, a kenyér megtörésében és az imádkozásban. (Apostolok cselekedetei 2:42)

Az első keresztények és minden későbbi keresztény számára az imádság az Istennel való állandó kapcsolat alapja és kifejezése volt. Imádságunk által válaszolunk Isten irántunk való szeretetére. Ezért az imát nem lehet egy szertartás merev formái közé szorítani. A szeretet eltöröl minden szertartást. Jézusnak és az ő követőinek imája nincs meghatározott formákhoz, helyekhez, időpontokhoz és imairányokhoz kötve. Az örök Isten szüntelenül körülvesz minket. Szeretetének dicsérete minden szavunkat és egész életünket átjárja.

3) A keresztények nem ismerik a **szegényadót**. Az Ószövetség különböző módokon szabályozta a szegényekről való gondoskodást. Így például mintegy háromévente az egész tizedet a szegényeknek kellett adni (5 Mózés 14,28-29). Alapvetően a következő elv volt érvényes:

Mert a szegény nem fogy el a földről, azért parancsolom neked, hogy légy bőkezű az országodban levő nyomorult és szegény testvéredhez. (5 Mózés 15:11)

Az újszövetségi hívők messze felülmúlták ezt a szabályozást. Isten szeretete töltötte be szívüket, és ez arra indította őket, hogy szegény testvéreiknek ne csak alamizsnát adjanak, hanem mindenüket megosszák velük:

² A [Szentháromság](#)ról írt tanulmányunkban világosan látható, hogy a [Szentháromság](#)ba vetett hit nem mond ellent az egyetlen Istenbe vetett hittel.

³ Az "eszetekbe juttat" kifejezés azt feltételezi, hogy azok akiket a Szentlélek *emlékeztet*, Jézus szemtanúi/hallgatói voltak. Másokat nem *emlékeztethetett* a Szentlélek Jézus szavaira. Ezért eleve ki kell zárunk minden olyan értelmezést, amely Jézusnak ezt az ígéretét Mohamedre vonatkoztatja.

⁴ Az Újszövetség a "szent" szót nem a római katolikus értelemben használja: minden keresztényt szentnek nevez, mivel Jézus megszenteli minden követőjét.

Mindazok pedig, akik hittek, együtt voltak, és mindenük közös volt. Vagyonukat és javaikat eladták, szétosztották mindenkinek: ahogyan éppen szükség volt rá. (Apostolok cselekedetei 2:44-45)

Nem volt közöttük egyetlen szűkölködő sem, mert akiknek földjük vagy házuk volt, eladták azokat, az eladott javak árát pedig elhozták, és letették az apostolok lába elé, azután szétosztották mindenkinek úgy, ahogyan szüksége volt rá. (Apostolok cselekedetei 4:34-35)

A mostani időben a ti fölöslegetek pótolja azok hiányát, hogy máskor azok fölöslege is pótolja majd a ti hiányotokat, hogy így egyenlőség legyen. (2 Korinthus levél 8:14)

Így ha különböző „keresztény” csoportok a későbbi időkben újra bevezették az ószövetségi tizedet, akkor ezáltal elhagyták az Újszövetség szintjét. Éppenígy a „zakat” is — bármilyen pozitív hatása is volt különböző iszlám országokban — visszalépést jelent az odaszánás újszövetségi mértékéhez képest. A keresztények odaadását a szeretet vezérli, és nem lehet százalékokkal szabályozni.

4) A **böjtöt** az Újszövetségben nem szabályozza törvény. Jézus elítélte a farizeusok látványos böjtjét:

Amikor pedig böjtöltök, ne nézzetek komoran, mint a képmutatók, akik eltorzítják arcukat, hogy lássák az emberek böjtölésüket. Bizony, mondom néktek: megkapták jutalmukat. Amikor pedig te böjtölsz, kend meg a fejedet, és mosd meg az arcodat, hogy böjtölésedet ne az emberek lássák, hanem Atyád, aki rejtve van; és Atyád, aki látja, ami titokban történik, megfizet neked. (Máté 6:16-18)

Isten teljes odaadást és szeretetet vár tőlünk az év minden napján Őiránta, és azt, hogy testvéreinknek szolgáljunk. Ez a szeretet fegyelmet is jelent. Egy kereszténynél a szellem fölötté áll a testnek, és legyőzi annak kívánságait. Hálával vesszük magunkhoz az ételmezt, és készek vagyunk le is mondani róla, ha az Istentől kapott feladataink szükségessé teszik. Ez a fegyelem határozza meg életünket függetlenül a nap vagy az év különböző szakaitól. Káros szenvedélyeknek pedig (mint a dohányzás) amúgy sincs semmi helye egy keresztény életében.

Vagy nem tudjátok, hogy testetek, amit Istentől kaptatok, a bennetek levő Szentlélek temploma, és ezért nem a magatokéi vagytok? (1 Korinthus levél 6:19-20)

5) Az ószövetségi hívők számára előírás volt, hogy évente háromszor **zarándokoljanak** el Jeruzsálembe.

Évenként háromszor jelenjék meg minden férfi Istenednek, az Úrnak a színe előtt azon a helyen, amelyet ő kiválaszt: a kovásztalan kenyér ünnepén, a hetek ünnepén és a sátoros ünnepen. De senki se jelenjék meg üres kézzel az Úr színe előtt. Mindenki aszerint vigyen ajándékot, amilyen áldást kapott Istenedtől, az Úrtól, aki adja azt neked. (5 Mózes 16:16-17)

Jézus idején vita volt a zsidók és a szamaritánusok között, hogy hol van az a hely, amelyet “az Úr kiválaszt”. A zsidók Jeruzsálembe zarándokoltak, a szamaritánusok számára pedig a Garizim-hegy volt Isten imádásának a helye.

Jézus egyfelől a zsidóknak adott igazat, de ennél tovább is ment. Egy szamaritánus asszonynak ezt mondta:

Jézus így válaszolt: Higgy nekem asszony, hogy eljön az óra, amikor nem is ezen a hegyen, nem is Jeruzsálemben imádjátok az Atyát. Ti azt imádjátok, akit nem ismertek, mi azt imádjuk, akit ismerünk, mert az üdvösség a zsidók közül támad. De eljön az óra, és az most van, amikor az igazi imádói lélekben és igazságban imádják az Atyát, mert az Atya is ilyen imádókat keres magának. Az Isten Lélek, és akik imádják őt, azoknak lélekben és igazságban kell imádniuk. (János 4:21-24)

Ezért a keresztények nem ismernek semmilyen szent helyet vagy szent időpontot. Számunkra a Mindenható jelenléte minden helyet és időt megszentel. Egész életünket zarándokútnak tekintjük a mennyei Jeruzsálem felé.

...Ti a Sion hegyéhez járultatok, és az élő Isten városához, a mennyei Jeruzsálemhez és az angyalok ezreihez; az elsőszülöttek ünnepi seregéhez és gyülekezetéhez, akik fel vannak jegyezve a mennyekben, mindenek bírójához, Istenhez és a tökéletességre jutott igazak lelkeihez... (Zsidó levél 12:22-23)

Az „öt pillér“ alaposabb vizsgálata tehát azt mutatja, hogy Jézus nem különféle vallásos gyakorlatok pontos szabályait tanította, hanem azt a szeretetet hozta el, amely megsemmisít minden vallásos szabályrendszert, és az embert az örök Istennek való teljes odaadásra indítja, ami hívő testvérei szolgálatában valósul meg. Ez az Iszlám: a valódi belenyugvás Isten akaratába. Ez tölt be minket mindörökké a Teremtőnkkel való közösség örömeivel. Az az út, amelyet Jézus tanított, amely maga Jézus — az az igazi Iszlám. Szeretnénk, ha minden muszlim megtalálná ezt az utat, és így valódi muszlimmá válhatna.

És csak olyan férfiakat küldtünk el teelőtted (küldötteink gyanánt), akiknek (kinyilatkoztatást) sugalltunk. Kérdezzétek meg az Intés birtokosait, ha nem tudjátok! (Szúra 16: An-Nahl 43)

Abban az időben megszólalt Jézus, és ezt mondta: "Magasztallak, Atyám, menny és föld Ura, mert elrejtetted ezeket a bölcsek és értelmesek előtt, és felfedted a gyermekeknek. Igen, Atyám, mert így láttad jónak. Az én Atyám mindent átadott nekem, és senki sem ismeri a Fiút, csak az Atya, az Atyát sem ismeri senki, csak a Fiú, és az, akinek a Fiú akarja kijelenteni. Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok, és meg vagytok terhelve, és én megnyugvást adok nektek. Vegyétek magatokra az én igámat, és tanuljátok meg tőlem, hogy szelíd vagyok, és alázatos szívű, és megnyugvást találtok lelketeknek. Mert az én igám boldogító, és az én terhem könnyű." (Máté 11:25-30)

Ui.: Amikor ebben az írásban a „keresztény“ fogalmat használtuk, akkor kizárólag olyan emberekre gondoltunk, akik egész életükkel Jézust akarják követni. Szeretnénk hangsúlyozni, hogy a bűnöktől formált fogyasztói társadalmakat semmiképpen sem lehet keresztény társadalmaknak nevezni, valamint, hogy az általában „keresztény egyházként“ elismert szervezetek a bibliai kereszténységtől nagyon távol vannak.